

си, ни да стѣне от място-то си. В то-
 вѣ время, кога Благóйче-то лезѣло
 поломѣрство на по́тон-ат, вляснал в гó-
 рницѣ-та бащѣму. Тóй, като вѣдел
 Цветѣнче-то в такóва положѣние и ся
 научил от тѣмо находѣвшихся, чи
 втóра-та му жѣна, такѣ немóлости-
 во ударила Благóйче-то и чул, чи
 тя сякога такѣ немóлостиво ся обхó-
 жда със нѣго, понѣже е от дрúга мѣй-
 ла, тóлькова му ся нажѣлило и го сабо-
 дяло сѣрдцѣ-то са пѣрва-та жѣна, чи
 ся решѣл да ся расостѣви със втóрата
 жѣна, и да ѣ успѣди пóскоро усдома.
 Благóйче-то, като осѣтило, чи бащѣ-
 му ѣска да успѣди мѣщихѣ-та му,
 клокнало пред бащѣ си наколяна и
 умóлно му ся мóлило такѣ. Тяйко,
 рекло, нѣе ти сме три децѣ ус ко́ух
 тóкмо ас едѣн тѣглиѣ. Ако сегѣ ти